

SELEKTIRANI TEMATSKI PROJEKT HDLU-a Istre „CRNI LABUD“

(4. 9. – 9. 10. 2020.)

Crni labud

Bijela kokoš

Crni labud je metafora za iznenadni događaj s dalekosežnim posljedicama, odnosno za koncept modernog menadžmenta koji, umjesto predviđanja i izbjegavanja, organizacije i sistematizacije tih dalekosežnih posljedica, navodi na elementarnu pripremljenost za nošenje s njima. Koncept je popularizirao libanonsko-američki statističar [Nassim Nicholas Taleb](#) u svom bestselleru *[The Black Swan: The Impact of the Highly Improbable](#)* iz 2007. godine.

Događaj koji je učinio neizmjeriv pomak u percepciji svijeta i postojanja, o kojem Taleb piše, jest otkriće da u Australiji postoje i crni labudovi, dok se dugo i čvrsto vjerovalo da postoje samo bijeli.

Živimo u vremenu u kojem se zavaravamo mišljenjem da znamo više no što zapravo znamo, posebice jer smo stvorili svijet koji više ne razumijemo.

Ljudska se misao fokusira na repetitivno i poznato, dok se neki "ekstremni" događaji tretiraju kao iznimke. Je li neznanje to što priječi percepciju?

Je li korona Crni labud na globalnoj razini? Teorija Crnog labuda inzistira na tome da su baš takvi "iznimni" događaji ključni u kreiranju budućnosti, odnosno da je budućnost zapravo nepredvidiva.

U svijetu vizualnih umjetnosti svjedočimo novim porukama, novim tehnologijama, novim rukopisima, novim autorima koji iskoče iz oceana poslovične neprimjetljivosti, koji nisu *main stream*, nisu tek proizvod, već inovativni crni labudovi koji mijenjaju tijek razvoja ne samo galerijskih djelatnosti, već i svojih osobnih percepcija.

Kako zapravo percipiramo povijesne i aktualne događaje te kakva su izobličenja prisutna u takvoj percepciji, gdje griješimo u bavljenju budućnošću i koja su ograničenja pojedinih "znanosti" i "umjetnosti", kako tematiziramo "ekstremne" događaje i djela... tema je ove izložbe.

Analizirajući rad umjetnika moramo moći razumjeti i pratiti kontinuitet njegovog rada sa zajedničkom potpisnom crtom autorstva, autorskim rukopisom, onom niti koja se provlači kroz svaki rad. No, u opusu umjetnika pronalazimo čak i kontroverzna djela, naoko sasvim drugačija od većinskog izričaja, a opet protkana istim duhom i rukopisom.

Koje vaše djelo možete izdvojiti kao ono koje nije specifičnog rukopisa po kojem vas poznajemo na prvu, koji vaš rad ima snažnu vizualnu poruku i rukopis nakon kojeg ste zarotirali vaše dosadašnje stvaranje?

Koji je taj Crni labud koji će skrenuti pozornost publike snagom postojanja?

Hoće li ova izložba dalekosežno utjecati na autore? Vjerujemo li u to?

Roberta Weissman Nagy